

Stedet for Juno, d. e. Herskerinden over den Atmosfære, i hvilken Mennesket skal leve og virke.

Vi paastaa ikke, at man aldeles skal nægte Børn den Fornøjelse, at høre fantastiske Fortællinger; men at man for det første ikke for tidligt skal give dem Smag derpaa, at man ikke skal føre dem ind i et Trolddomsland, naar de knap kunne tale tydeligt, og naar deres Erfaringskres omtrent er indskrænket til et Par Værelser. Dernæst skal man ikke meddele Børn en alt for stor Mangfoldighed af saadanne Digtninger, og det er den Uskik, vi her især ivre imod. Man vænner da Børn til i det smaa at drive samme Syssel, som af voksne Folk drives i det store, naar de, som man siger, læse Morskabsbøger for Tidsfordriv. Det vil sige, de gennemløbe en umaadelig Mængde Produkter af store og smaa Digtere med saa flygtigt Blik, at de efter en kort Tids Forløb ikke mer kunne besvare det Spørgsmaal, om de have læst en saadan Bog eller ikke. Hvad de læse, forsvinder for dem, som hvad man skriver med en Stok i Vandet. Paa samme Maade kan man nu ogsaa fordrive Børns Tid ved at meddele dem nogle Tusinde smaa Eventyr efter en eller anden Samling. Ved dette poetiske Fraaseri vænnes de til at opfatte, hvad der fortælles dem, saa ubestemt, at deres Hoved bliver til et poetisk Pulterkammer, opfyldt med Brudstykker af alle Nationers Kærlingehistorier.

En ganske anden Sag var det i den Tid, da vi endnu ikke havde hele Magasiner af saadanne Eventyr; thi da var der i enhver Egn en liden Cyklus af dem, der gik i Arv fra Slægt til Slægt, og som saa ofte gentoges for de smaa Tilhørere, at de kunde gentage dem Ord til andet, saa at de hverken forvirre-